

Arrest

nr. 301 224 van 8 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder: mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X, op 3 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben je een etnische Albanees, afkomstig uit Shkodër en ben je Albanees staatsburger. Je bent zestien jaar oud. Je verliet in september 2021 Albanië samen met je moeder en broer. Jullie reisden naar België waar je moeder, A.H. (...) (O.V. (...)), op 30 september 2021 om internationale bescherming verzocht. Ze verklaarde dat zij al sinds het begin van haar huwelijk met B.H. (...), jouw vader, problemen met hem kende en regelmatig door hem geslagen werd. Toen jouw moeder op een gegeven moment de energiefactuur niet meer kon betalen, beval je vader haar om buitenshuis geld te gaan lenen, hetgeen je moeder weigerde. Je vader werd zo kwaad dat hij jouw moeder sloeg en

je moeder besloot om klacht in te dienen bij de politie van Shkodër. De politie nam de zaak serieus en stuurde de zaak naar de rechtbank. Jouw moeder kreeg een beschermingsbevel van zes maanden en jouw vader mocht niet in jullie buurt komen. Jouw moeder kreeg eveneens de voorlopige voogdij over jou en jouw broer en je vader kon jullie enkel zien in het bijzijn van een maatschappelijk assistent. Je moeder kreeg de kans om verdere gerechtelijke stappen te ondernemen tegen jouw vader, maar ze besloot om het hierbij te laten en thuis te vertrekken. Een politiemann hielp je moeder met spullen op te halen. Toen de politiemann het niet hoorde, dreigde je vader dat je moeder zou eindigen als Sabrina, een vrouw die vermoord werd nadat haar man uit de gevangenis kwam. Je moeder besloot om te vluchten uit Albanië en samen reisden jullie naar België. Op 8 juni 2022 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing inzake het verzoek van je moeder omdat je moeder helemaal niet had aangetoond dat de Albanese autoriteiten haar geen of onvoldoende bescherming wilden of konden verlenen. Haar beroep hiertegen werd op 7 november 2022 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Op 16 november 2022 diende je je eigen verzoek om internationale bescherming in. Je verklaart te zijn opgegroeid in een moeilijke thuissituatie. Je vader was allesbehalve een voorbeeld. Wanneer je thuis kwam van school zag je hem alcohol drinken en televisie kijken maar je zag hem nooit werken. Het was je moeder die ervoor moest zorgen dat er brood op de plank kwam maar haar loon was niet genoeg om rond te komen. Jullie hadden niet genoeg geld voor eten en kleren. Je vader was ook erg agressief en sloeg je bijna dagelijks. Ook je moeder en broer werden geslagen. Op een bepaald moment konden jullie de energiefacturen niet meer betalen en beval je vader je moeder om geld te gaan lenen. Je moeder was beschaamd om hulp te moeten vragen en weigerde dit. Dit zorgde voor ruzie tussen je ouders en je vader sloeg je moeder. Je moeder contacteerde de politie die tussenbeide kwam. De hulp van de politie was echter niet voldoende: de politie is corrupt in Albanië. Samen met je moeder en broer vertrokken jullie bij jullie vader en gingen jullie naar je tante. Hier verbleven jullie een week. Jouw moeder kreeg de kans om te gaan logeren bij een vriendin in België en jullie besloten om Albanië te verlaten. Om het land te mogen verlaten, moesten jullie echter de toestemming hebben van je vader. Je ging hem vriendelijk thuis vragen om een volmacht te tekenen die toestemming gaf voor een weekje vakantie in België en je beloofde je vader dat jullie zouden terugkeren naar Albanië. In september 2021 verliet je samen met je moeder en broer Albanië en reisde je naar België. Je wil niet terugkeren naar Albanië. Je wil het verleden vergeten en je haat je vader. Omwille van de gebeurtenissen in het verleden heb je een trauma en stond je constant onder druk. Je vindt het beschamend om psychologische hulp te moeten zoeken. Hoewel je heden niet professioneel behandeld wordt voor je trauma, doet je Belgische omgeving, school en vriendenkring je goed. Je voelt je nu beter en wil graag je leven opbouwen in België. Bij terugkeer vrees je dat je vader fysiek en psychologisch geweld tegen je zal gebruiken. Je zal ook geen toekomst hebben in Albanië omdat je er je school niet hebt afgemaakt. Ter staving van je identiteit en nationaliteit legde je jouw origineel paspoort neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde bij haar verzoek om internationale bescherming (CGVS, p. 10). Je vreest je vader voor zowel jou, je broer als je moeder. Je vreest dat hij psychologisch en fysiek geweld

tegen jou zal gebruiken (CGVS, p. 14). Het verzoek van je moeder werd echter afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat zij niet aantoonde dat de Albanese autoriteiten haar niet de nodige bescherming konden bieden. Haar beroep hiertegen werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Aangezien je bij het verzoek van jouw moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste, gold deze weigeringsbeslissing in haar verzoek bijgevolg ook voor jou.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat jij net zoals jouw moeder niet aantoonde dat je bij problemen met je vader – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval.

Je ging zelf niet naar de politie voor het door jouw aangehaalde geweld, omdat je te jong was, maar je verwees wel naar je moeders vraag om politiebescherming. Je wist niet of je moeder toen ook over het geweld ten aanzien van jou had verteld. Je verklaarde dat de politie je moeder kon helpen, maar dat de hulp onvoldoende was. Je verklaarde ook nog dat je de politie niet vertrouwt en dat ze corrupt is. Je merkte tot slot op dat je in het nieuws vernomen hebt dat een bepaalde advocaat om bescherming verzocht, maar na een tijdje vermoord werd. Zelf had je nooit problemen met de politie (CGVS, p. 11-13). Zoals reeds aangestipt, heeft je moeder niet aannemelijk gemaakt dat de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Albanië voor haar onvoldoende zouden zijn, waardoor er dus evenmin concrete redenen om aan te nemen dat jij bij terugkeer naar Albanië niet of onvoldoende zou kunnen rekenen op de hulp en bescherming van de Albanese autoriteiten.

Uit geactualiseerde informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “onestop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen de ook door jou aangehaalde (CGVS, p. 12) corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de

praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_huiselijk_geweld.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen verschillende keren gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. De verbeteringen aan de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties verzekeren verder dat vrouwen en meisjes die geweld ervaren ook onmiddellijk politiebescherming krijgen wanneer ze hiervan een melding doen, dat er opnieuw sprake is van preliminary protective orders en dat slachtoffers onmiddellijk (samen met de kinderen) in een shelter opgevangen worden. Voor het eerste beschermt de wet ook vrouwen zonder dat ze een formele band (huwelijks- of samenlevingscontract) met de dader hebben, zo ook werden nieuwe provisies opgenomen over de verwijdering van de dader uit de woning en werd er ingevolge deze vernieuwde wetgeving het initiatief genomen een speciale database te creëren die alle zaken die bij de rechtbanken hangende zijn samenbrengt en coördineert. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in alle gemeenten een coördinatiemechanisme (Referral Mechanism against Domestic Violence) aanwezig, waarbij verschillende lokale instellingen (politie, ngo's, gemeentediensten, school, gezondheidscentra) samen reageren op gedetecteerde gevallen van huiselijk geweld, wat ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Daarnaast werd ook één unieke, nationale hulplijn voor vrouwen die hulp zoeken tegen huiselijk geweld in het leven geroepen en werden voorzieningen zoals vluchthuizen, advies- en gezondheidscentra en centra voor juridische bijstand verder uitgebouwd. Zo is er sprake van een nationaal centrum voor de behandeling van slachtoffers van huiselijk geweld en van het LILIUM Crisis Management Centre for sexual violence cases dat de klok rond gezondheidsbijstand verleent. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie voor – de huidige dateert van juni 2021 en beslaat de periode 2021-2030 – om huiselijk geweld drastisch te verminderen. In 2022 heeft Albanië tevens de International Labour Organisation Convention on Violence and Harassment in the World of Work onderschreven. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare

informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau Child Protection Units actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderplichtlijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt. Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Betreffende het trauma dat je verklaarde te hebben, blijkt uit niets dat je hiervoor niet terecht zou kunnen bij de in Albanië beschikbare gezondheidsinstellingen. Uit je verklaringen blijkt immers dat je hiervoor in het verleden uit schaamte noch in Albanië, noch in België hulp zocht (CGVS, p. 9-11).

Je haalde ook nog socio-economische motieven aan. Zo verklaarde je dat jullie het thuis niet breed hadden, waardoor het voor je moeder moeilijk zou zijn om een ander huis te vinden. In Albanië heb je geen toekomst. Je hebt er ook je school niet kunnen beëindigen (CGVS, p. 8 en p. 13-14). Dergelijke motieven als dusdanig ressorteren echter niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Socio-economische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in jouw hoofde suggereren, noch wordt dit door jou concreet aangetoond. Jouw moeder heeft immers in het verleden als enige kostwinner ingestaan voor het levensonderhoud van jullie gezin (CGVS moeder, p. 10), waardoor uit niets blijkt dat ze dit bij terugkeer niet opnieuw zou kunnen doen. Zelfs al zouden jullie niet bij familie in Albanië kunnen intrekken en zelfs al steunde haar vader haar niet, zoals ze stelde (CGVS-vragenlijst, ingevuld door je moeder op de DVZ, vraag 3.5; CGVS moeder, p. 11), dan nog blijkt uit niets dat ze bij terugkeer naar Albanië niet door familie zou gesteund en ondersteund worden – haar zus stond haar immers in het verleden, na de problemen met jouw vader, met raad en daad bij (CGVS moeder, p. 10-11) – en dat ze er geen toegang zou kunnen hebben tot de huurmarkt om een appartement of woning te huren. Overigens blijkt uit niets dat jij, die intussen al enige tijd zestien bent, je moeder geen handje zou kunnen helpen door het uitvoeren van een studentenjob. Evenmin blijkt dat jij bij terugkeer naar Albanië de draad van je schoolcarrière niet opnieuw zou kunnen opnemen. Bijgevolg kan er uit jouw verklaringen geenszins opgemaakt worden dat je bij terugkeer naar Albanië levensomstandigheden zou kennen die gelijkgesteld kunnen worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling.

Betreffende jouw verklaringen dat je graag je leven in België wil opbouwen, je hier naar school wil blijven gaan, je hier goed geïntegreerd bent, je je beter voelt in België door jouw nieuwe omgeving, school en vriendenkring en je je in België veilig voelt (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5; CGVS, p. 9-10), kan nog opgemerkt worden dat dit motieven zijn die niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd jouw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant.

Het door jou neergelegde paspoort kan voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw identiteit en jouw nationaliteit staan immers niet ter discussie.

Rekening houdend met hetgeen voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste, en tevens enig, middel op de:

“Schending van artikel 57/6, §3, 6° VW, 48/3 en 48/4 VW
Schending van het beginsel van de materiële motiveringsverplichting
Schending van artikel 57/1, §4 VW

Schending van artikel 8 EVRM”.

Verzoeker betoogt:

“Conform artikel 57/1, §4 VW dient verwerende partij rekening te houden met het hoger belang van het kind, wat ook inhoudt dat zij rekening dient te houden met de omstandigheden waarin verzoekende partij zal terecht komen indien zij gedwongen wordt terug te keren naar Albanië

Verzoekende partij verklaarde geen contact meer te hebben met haar vader en schrik te hebben van hem: p. 5 CGVS

(...)

Verzoekende partij heeft de versie van haar moeder bevestigd. Doorheen het gehoor blijkt hoeveel angsten zij heeft moeten doorstaan en zelfs gelogen heeft tegen haar vader zodat haar vader de volmacht zou ondertekenen zodat zij weg konden vluchten: p. 6 CGVS

(...)

Verzoekende partij legde uit dat haar moeder alles geprobeerd heeft om zichzelf en haar kinderen te beschermen en diende zelfs een klacht in, maar van een effectieve bescherming is er niets van in huis gekomen : p. 7 CGVS

(...)

Verzoekende partij was zeer emotioneel toen zij haar trauma 's uit het verleden opnieuw moest boven halen : p. 8 CGVS

(...)

Verwerende partij meent dat verzoekende partij “hulp had moeten zoeken bij de autoriteiten of professionele instanties”.

Dit is niet ernstig. Verzoekende partij was en kind en er heerst eveneens een zeer groot taboe rond huiselijk geweld. Verzoekende partij gaf herhaaldelijk aan zich te schamen over wat er achter gesloten deuren gebeurde.

Met dergelijke redenering en volledig gebrek aan inlevingsvermogen stuurt verwerende partij verzoekende partij terug naar haar mishandelaar en naar een leven vol geweld. Verwerende partij maakt er zich erg makkelijk vanaf door te verwijzen naar algemene rapporten en ‘voor haar beschikbare informatie’ en cijfert de persoon die voor haar zit – met een panische angst voor haar leven – volledig weg. Verzoekende partij heeft gelogen tegen haar vader en is het land uit gevlucht met haar moeder. De gevolgen van dergelijke ongehoorzaamheid zijn niet te overzien. Verzoekende partij is er zeker van dat een terugkeer naar Albanië haar dood zal betekenen.

p. 10 CGVS

(...)

Verzoekende partij zag ook de gevolgen van de klacht van de moeder: haar vader werd tijdelijk gestraft maar zette erna gewoonweg zijn geweld, nog erger, verder: p. 11 CGVS

(...)

Dergelijke onverschillige houding en gebrek aan onderzoek/motivering schendt op flagrante wijze artikelen 3 en 8 van het EVRM”.

Verzoeker vervolgt:

“Verwerende partij betwist het relaas van verzoekende partij niet en ontkent niet dat zowel zij als haar moeder en broer slachtoffer werden van huiselijk geweld.

Verzoekende partij vreest voor haar leven en het leven van haar moeder en haar broer.

Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij erg onredelijk te werk is gegaan.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Daarom wordt dan ook in hooforde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen”.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“Huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Bijaldien de betwiste beslissing van de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen te hervormen.

En

verzoekende partij de vluchtelingenstatus te verlenen.

Subsidiair,

verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen

Uiterst subsidiair,

De bestreden beslissing ingevolge artikel 39/2 § 1, 2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen.

Uiterst subsubsidiair,

De bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming, bedoeld in artikel 57/6, § 3 vernietigen omdat er ernstige aanwijzingen bestaan dat de verzoeker in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooreerst geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. De Raad gaat te dezen enkel na of verweerder al dan niet terecht heeft besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

3.2. De schending van artikel 8 van het EVRM, dat het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven behelst, wordt door verzoeker ook niet op dienstige wijze aangevoerd. De Raad doet in het kader van onderhavig beroep, zoals reeds hierboven werd aangehaald, namelijk geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel. Evenmin buigt de Raad zich te dezen over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of verweerder al dan niet terecht heeft besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

3.3. Verzoeker voert in het voorliggende verzoekschrift verder aan dat rekening moet worden gehouden met het hoger belang van het kind en wijst in dit kader op artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Hoewel het hoger belang van het kind krachtens artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang echter niet volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en/of 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het voorgaande neemt uiteraard niet weg dat met verzoekers leeftijd en met de eventuele aan deze leeftijd verbonden risico's in hoofde van verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst in hetgeen volgt en bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming terdege rekening wordt gehouden.

3.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt voorts in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Waar verzoeker in het verzoekschrift op eenvoudige en algemene wijze aangeeft dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud emotioneel werd toen hij de traumatische gebeurtenissen uit zijn verleden opnieuw moest bovenhalen, dient te worden opgemerkt dat verzoeker geen enkel medisch attest neerlegt waaruit blijkt en bijgevolg op generlei wijze aantoonbaar dat hij daadwerkelijk (ernstig) getraumatiseerd zou zijn; laat staan dat hij zou aantonen dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het verloop van zijn procedure internationale bescherming volwaardige verklaringen af te leggen. Uit het loutere gegeven dat verzoeker op een bepaald ogenblik tijdens het persoonlijk onderhoud begon te huilen, kan zulks verder hoegenaamd niet worden afgeleid. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker vervolgens, nadat hem een kleine rustpauze werd geboden, wel degelijk in staat bleek om over de door hem ondergane mishandelingen te verhalen. Ondanks dat verzoeker daarbij zelf aangaf trauma's te hebben, kwam hij wanneer er gevraagd werd waaruit hij zulks afleidde niet verder dan op algemene wijze te verwijzen naar het psychische en fysieke geweld waaraan zijn vader hem had blootgesteld wanneer hij jong was en dat voor hem te veel was. Bovendien verklaarde verzoeker in dit kader dat hij zich sedert zijn aankomst in België beter voelde en dat hij in België voor zijn zelfverklaarde trauma's, omdat hij zich zou schamen, geen psychologische begeleiding opstartte (administratief dossier notities van het persoonlijk onderhoud, p.8-10).

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich namelijk tot een verwijzing naar het feit dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud emotioneel werd wanneer hij over de traumatische gebeurtenissen uit zijn verleden moest verhalen. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn zelfverklaarde trauma van invloed zou zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ, daarenboven zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker of diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Uit de inhoud van deze stukken blijkt, mede gelet op het voorgaande, bovendien dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker – al dan niet ten gevolge van een trauma – niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonbaar of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseerd hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Volledigheidshalve kan in dit kader en inzake verzoekers zelfverklaarde trauma's nog worden opgemerkt dat, zoals terecht wordt aangestipt in de bestreden beslissing, uit niets blijkt dat verzoeker zich in dit kader niet zou kunnen beroepen op de in Albanië voorhanden zijnde gezondheidszorg. Hoe dan ook maakt verzoeker in het geheel niet aannemelijk dat de door hem aangehaalde medische problemen in zijner hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

3.6. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

In het licht van voormeld wetsartikel wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde bij haar verzoek om internationale bescherming (CGVS, p. 10). Je vreest je vader voor zowel jou, je broer als je moeder. Je vreest dat hij psychologisch en fysiek geweld tegen jou zal gebruiken (CGVS, p. 14). Het verzoek van je moeder werd echter afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat zij niet aantoonde dat de Albanese autoriteiten haar niet de nodige bescherming konden bieden. Haar beroep hiertegen werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Aangezien je bij het verzoek van jouw moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste, gold deze weigeringsbeslissing in haar verzoek bijgevolg ook voor jou.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat jij net zoals jouw moeder niet aantoonde dat je bij problemen met je vader – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval.

Je ging zelf niet naar de politie voor het door jouw aangehaalde geweld, omdat je te jong was, maar je verwees wel naar je moeders vraag om politiebescherming. Je wist niet of je moeder toen ook over het geweld ten aanzien van jou had verteld. Je verklaarde dat de politie je moeder kon helpen, maar dat de hulp onvoldoende was. Je verklaarde ook nog dat je de politie niet vertrouwt en dat ze corrupt is. Je merkte tot slot op dat je in het nieuws vernomen hebt dat een bepaalde advocaat om bescherming verzocht, maar na een tijdje vermoord werd. Zelf had je nooit problemen met de politie (CGVS, p. 11-13). Zoals reeds aangestipt, heeft je moeder niet aannemelijk gemaakt dat de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Albanië voor haar onvoldoende zouden zijn, waardoor er dus evenmin concrete redenen om aan te nemen dat jij bij terugkeer naar Albanië niet of onvoldoende zou kunnen rekenen op de hulp en bescherming van de Albanese autoriteiten.

Uit geactualiseerde informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het

Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “onestop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen de ook door jou aangehaalde (CGVS, p. 12) corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en de COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_huiselijk_geweld.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen verschillende keren gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. De verbeteringen aan de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties verzekeren verder dat vrouwen en meisjes die geweld ervaren ook onmiddellijk politiebescherming krijgen wanneer ze hiervan een melding doen, dat er opnieuw sprake is van preliminary protective orders en dat slachtoffers onmiddellijk (samen met de kinderen) in een shelter

opgevangen worden. Voor het eerste beschermt de wet ook vrouwen zonder dat ze een formele band (huwelijks- of samenlevingscontract) met de dader hebben, zo ook werden nieuwe provisie opgenomen over de verwijdering van de dader uit de woning en werd er ingevolge deze vernieuwde wetgeving het initiatief genomen een speciale database te creëren die alle zaken die bij de rechtbanken hangende zijn samenbrengt en coördineert. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in alle gemeenten een coördinatiemechanisme (Referral Mechanism against Domestic Violence) aanwezig, waarbij verschillende lokale instellingen (politie, ngo's, gemeentediensten, school, gezondheidscentra) samen reageren op gedetecteerde gevallen van huiselijk geweld, wat ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Daarnaast werd ook één unieke, nationale hulplijn voor vrouwen die hulp zoeken tegen huiselijk geweld in het leven geroepen en werden voorzieningen zoals vluchthuizen, advies- en gezondheidscentra en centra voor juridische bijstand verder uitgebouwd. Zo is er sprake van een nationaal centrum voor de behandeling van slachtoffers van huiselijk geweld en van het LILIUM Crisis Management Centre for sexual violence cases dat de klok rond gezondheidsbijstand verleent. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie voor – de huidige dateert van juni 2021 en beslaat de periode 2021-2030 – om huiselijk geweld drastisch te verminderen. In 2022 heeft Albanië tevens de International Labour Organisation Convention on Violence and Harassment in the World of Work onderschreven. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau Child Protection Units actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kindhulplijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt. Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg te wijzen op en te citeren uit zijn eerder afgelegde verklaringen, doet hij namelijk op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze verklaringen en de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie gedane vaststellingen. Verder reikt verzoeker geen informatie aan die afbreuk zou kunnen doen aan of een ander licht zou kunnen werpen op de voormelde motieven en/of de landeninformatie waarop deze motieven steunen. Derhalve treedt de Raad verweerder in deze motieven integraal bij. Uit de voorliggende informatie blijkt, zoals door verzoeker op generlei wijze wordt ontkracht of weerlegd, duidelijk en genoegzaam dat de Albanese autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan al hun onderdanen de nodige bescherming bieden en dat verzoeker zich, zo nodig en zo hij daartoe, eventueel bijgestaan door zijn moeder, de nodige pogingen zou ondernemen en stappen zou zetten, toegang kan verschaffen tot de nodige hulp, bescherming en ondersteuning vanwege zijn eigen, nationale autoriteiten.

Het voorgaande vindt overigens eveneens duidelijk bevestiging in het feit dat het land van herkomst van verzoeker (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Je haalde ook nog socio-economische motieven aan. Zo verklaarde je dat jullie het thuis niet breed hadden, waardoor het voor je moeder moeilijk zou zijn om een ander huis te vinden. In Albanië heb je geen toekomst. Je hebt er ook je school niet kunnen beëindigen (CGVS, p. 8 en p. 13-14). Dergelijke motieven als dusdanig ressorteren echter niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Socio-economische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in jouw hoofde suggereren, noch wordt dit door jou concreet aangetoond. Jouw moeder heeft immers in het verleden als enige kostwinner ingestaan voor het levensonderhoud van jullie gezin (CGVS moeder, p. 10), waardoor uit niets blijkt dat ze dit bij terugkeer niet opnieuw zou kunnen doen. Zelfs al zouden jullie niet bij familie in Albanië kunnen intrekken en zelfs al steunde haar vader haar niet, zoals ze stelde (CGVS-vragenlijst, ingevuld door je moeder op de DVZ, vraag 3.5; CGVS moeder, p. 11), dan nog blijkt uit niets dat ze bij terugkeer naar Albanië niet door familie zou gesteund en ondersteund worden – haar zus stond haar immers in het verleden, na de problemen met jouw vader, met raad en daad bij (CGVS moeder, p. 10-11) – en dat ze er geen toegang zou kunnen hebben tot de huurmarkt om een appartement of woning te huren. Overigens blijkt uit niets dat jij, die intussen al enige tijd zestien bent, je moeder geen handje zou kunnen helpen door het uitvoeren van een studentenjob. Evenmin blijkt dat jij bij terugkeer naar Albanië de draad van je schoolcarrière niet opnieuw zou kunnen opnemen. Bijgevolg kan er uit jouw verklaringen geenszins opgemaakt worden dat je bij terugkeer naar Albanië levensomstandigheden zou kennen die gelijkgesteld kunnen worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling.

Betreffende jouw verklaringen dat je graag je leven in België wil opbouwen, je hier naar school wil blijven gaan, je hier goed geïntegreerd bent, je je beter voelt in België door jouw nieuwe omgeving, school en vriendenkring en je je in België veilig voelt (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5; CGVS, p. 9-10), kan nog opgemerkt worden dat dit motieven zijn die niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd jouw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze volledig onverlet laat, onverminderd overeind.

Het door verzoeker neerlegde paspoort, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan hetgeen voorafgaat.

3.7. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een apart verzoek rechtvaardigen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het onderhavige beroep te worden verworpen.

3.8. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT